

Y4CD**İMAR KİRLİLİĞİNE NEDEN OLMAK****Esas : 2013/26431**

Karar : 2014/8641**Tarih : 20.03.2014**

YARGITAY 4. CEZA DAİRESİ KARARI:

İmar kirliliğine neden olmak suçundan sanık ...'nin, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 184/1, 62 ve 52. maddeleri uyarınca 6.000 Türk lirası adli para cezası ile cezalandırılmasına dair,... ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN) 21/12/2009 tarihli ve 2009/97 esas, 2009/415 sayılı kararının, ... Bakanlığı tarafından yasa yararına bozulmasının istenilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 08/07/2013 gün ve 236877 sayılı istem yazısıyla dava dosyası Dairemize gönderilmekle incelendi:

İstem yazısında: "Dosya kapsamına göre:

1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 184/4. maddesindeki "Üçüncü fıkra hariç, bu madde hükümleri ancak belediye sınırları içinde veya özel imar rejimine tâbi yerlerde uygulanır." hükmü gereğince davaya konu binanın yapıldığı yerin, ... Belediye Başkanlığının 27/04/2009 tarihli yazısı ile 23/06/2009 tarihli bilirkişi raporunda ... Belediyesi mücavir alan sınırları içinde olduğunun bildirilmesi karşısında; mücavir alanda, anılan maddenin 1. fıkrasının uygulanmaması nedeniyle, suçun oluşmayacağı gözetilmeden karar verilmesinde,

2- Sabıkasız olan sanığa yükletilen, imar kirliliğine neden olma suçunda, kamunun uğradığı maddi (somut) bir zarar bulunmadığı ve 5237 sayılı Kanun'un 184/5. maddesindeki etkin pişmanlık düzenlemesinin, hükmün açıklanmasının geri bırakılması hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmayacağı gözetilmeden, yasal olmayan gerekçeyle sanık hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına yer olmadığına karar verilmesinde,

İsabet görülmemiştir." denilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

I-Olay:

İmar kirliliğine neden olmak suçundan sanık ... hakkında açılan kamu davasında, ... Asliye Ceza Mahkemesinin 21/12/2009 tarihli kararı ile, Türk Ceza Kanunu'nun 184/1. maddesi uyarınca 6.000 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği, yoklukta verilen kararın sanık tarafından temyizi üzerine, Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 14.11.2012 tarihli kararı ile temyiz isteminin süre yönünden reddine karar verildiği, kesinleşen bu karar ile ilgili infaz aşamasında, suçun unsurlarının oluşmadığı ve CMK'nın 231. maddesinin uygulanmama gerekçesinin hatalı olduğu gerekçesiyle, Kanun yararına bozma yoluna başvurulduğu anlaşılmıştır.

II- Kanun Yararına Bozma İstemine İlişkin Uyuşmazlığın Kapsamı:

Mücavir alanda kalan suçta konu bina ile ilgili, imar kirliliğine neden olmak suçunun unsurlarının oluşup oluşmadığının belirlenmesine ilişkindir.

III- Hukuksal Değerlendirme:

Ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak bina yapma eylemi TCK'nın 184/1. maddesinde düzenlenmiş, müeyyide olarak da bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası öngörülmüştür. Aynı maddenin 4. fıkrasında ise; "Üçüncü fıkra hariç, bu madde hükümleri ancak belediye sınırları içinde veya özel imar rejimine tâbi yerlerde uygulanır." hükmüne yer verilmiştir.

3194 sayılı Kanun'un 5. maddesinde mücavir alan; "imar mevzuatı bakımından belediyelerin kontrol ve mesuliyeti altına verilmiş olan alanlardır." şeklinde tanımlanmış, sınırlarının belirlenmesi ise aynı kanunun 45. maddesinde, "Mücavir alan sınırları belediye meclisi ve il idare kurulu kararına dayanarak vilayetlerce Bakanlığa gönderilir. Bakanlık bunları inceleyerek aynen veya değiştirerek tasdik etmeye

veya değiştirilmek üzere iadeye yetkilidir, mücavir alanın ilgili belediye sınırına bitişik

olması gerekmez. Ayrıca, bu alanlar köyleri de ihtiva edebilir. Mücavir alandan çıkarılma da aynı usule tabidir. Bakanlık gerekli gördüğü hallerde mücavir alana alma ve çıkarma hususunda resen karar verebilir.” şeklinde düzenlenmiştir.

Dairemizin istikrar kazanan içtihatlarına göre, imar kirliliğine neden olma suçu belediye sınırları ile özel imar rejimine tabi yerler de işlenebilecek, ancak maddedeki açık düzenleme karşısında mücavir alanda suç oluşmayacaktır.

TCK'nın 184/4. maddesindeki düzenlemenin içeriğinden kanun koyucunun bilinçli bir tercihle mücavir alanı suç olmaktan çıkardığı görülmektedir. Gerçekte şehirlerin geleceğinin planlandığı bu tür alanların kapsam dışında tutulması önemli bir eksiklik olarak görülmekte ise de, yorum yoluyla suç ve ceza genişletilemeyeceğinden, TCK'nın 2. ve Anayasa'nın 38. maddelerinde düzenlenen “Kanunilik İlkesi” gereği, eksikliğin yasal düzenleme ile giderilmesi gerektiği değerlendirilmektedir.

İncelenen somut olayda; 20.01.2009 tarihli tutanak ve bilirkişi raporuna göre, sanığın babası adına kayıtlı ... ilçesi ... parselde bulunun tarla vasfındaki taşınmaz üzerine, zemin katı ahır ve depo, 1. katı konut amaçlı kaba inşaatı bitmiş bina yaptığı, ... Belediye Başkanlığı'nın 27.04.2009 tarihli yazısına göre, inşaat yapılan yerin ... Büyükşehir Belediyesi ve ... Belediyesinin mücavir alanında kaldığı, aynı belediyenin 15.05.2013 tarihli yazısına göre de, bu yerin özel imar rejimine tabi yerlerden olmadığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda yer verilen yasal düzenlemeler ve Dairemizin yerleşik içtihatlarına göre, mücavir alanda imar kirliliğine neden olma suçunun oluşmaması nedeniyle, sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerekirken, mahkumiyetine karar verilmesi hukuka aykırıdır.

IV- Sonuç ve Karar:

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, düzenlediği tebliğnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden,

1- İmar kirliliğine neden olmak suçundan sanık ... hakkında, ... ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN) 21/12/2009 tarihli ve 2009/97 esas, 2009/415 sayılı kararın, 5271 sayılı CMK'nın 309.maddesi uyarınca BOZULMASINA,

2- Hükümdeki hukuka aykırılık sanığa verilen cezanın kaldırılmasını gerektirmekle, anılan yasa maddesinin 4-d fıkrası gereğince, sanığın İmar kirliliğine neden olmak suçundan BERAATİNE,

3- Hükmolunan cezanın çektirilmemesine, bozmanın niteliğine göre (2) numaralı bozma istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına, 20/03/2014 tarihinde üye ...'nın kanun yararına bozma isteminin reddi gerektiği yolundaki karşı oyu ve oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY:

“Mücavir Alan; imar mevzuatı bakımından belediyelerin kontrol ve mesuliyeti altına verilmiş olan alanlardır.”(İmar Kanunu (İK) m.5)”

“Mücavir alan” kavramı genel olarak “komşu” anlamında kullanılmaktadır.

“Mücavir alan sınırları belediye meclisi ve il idare kurulu kararına dayanarak vilayetlerce Bakanlığa gönderilir. Bakanlık bunları inceleyerek aynen veya değiştirerek tasdik etmeye veya değiştirilmek üzere iadeye yetkilidir. Mücavir alanın ilgili belediye sınırına bitişik olması gerekmez. Ayrıca, bu alanlar köyleri de ihtiva edebilir. Mücavir alandan çıkarılma da aynı usule tabidir. Bakanlık gerekli gördüğü hallerde mücavir alana alma ve çıkarma hususunda resen karar verebilir.” (İK m.45)

Belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak planlar ile inşa edilecek resmi ve özel bütün yapılar bu Kanun hükümlerine tabidir.” (İK m.2)

Belediye, Belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî, malî özerklik ve kamu tüzel kişiliğine sahip yerel yönetimin adıdır. Belediye Sınırı, bir belediyenin idari sınırlarını oluşturur.

Mücvir alan sınırı ise; belediye sınırlarının dışında, imar mevzuatı bakımından belediyelerin kontrol ve mesuliyeti adına verilmiş olan sınırdır.

Mücvir alan; imar mevzuatı bakımından belediyelerin kontrol ve mesuliyeti altına verilmiş alanlardır. Mücvir alan sınırları idari sınırlar olmayıp, iktisadi, sosyal ve kentsel gelişmeleri mekânsal olarak planlı bir şekilde yönetmek ve denetlemek amacıyla imar bakımından belediyelerin yetkisine verilen yerlerdir. Bu nedenle bir belediyenin mücvir alanında bulunan alanların bir kısmı veya tamamının belediye olması durumunda, belediye sınırına dahil edilen yerlerdeki belediyenin mücvir alan sınırı herhangi yeni bir işleme gerek kalmaksızın ortadan kalkar. Ancak belediye sınırı dışında kalan alanlar mücvir statüsünü korumaya devam eder ve yeni bir onaylama yapıncaya kadar bağlı bulunduğu belediyenin mücvir alanı olur.

İl ve ilçe merkezlerinde zorunlu olmak üzere, nüfusu 5000 ve üzerinde olan yerleşim birimlerinde belediye kurulur. Belediyeler, o çevre halkı tarafından seçilen bir belediye Meclisi ile bir Belediye başkanı tarafından yönetilir. Gerek idari, gerekse mali bakımdan bağımsız olan bir teşekküldür.

1956 tarihli ve 6785 sayılı imar Kanununun 47. maddesinde ilk olarak yer alan “mücvir alan” kavramı, bundan önce imar faaliyetlerini düzenleyen 1933 tarihli ve 2290 sayılı Belediye Yapı ve Yollar Kanunu’nda benzer bir düzenleme yer almamaktadır. 6785 sayılı kanunun 47.maddesinde “belediye hudutlarına mücvir bulunan ve beldenin müstakbel inkişafı bakımından lüzumlu görülen ve belediyenin teklifi üzerine vilayet idare heyetinin kararı ve Nafia Vekâletinin tasdiki ile kabul edilen sahalarda da bu kanun hükümleri uygulanır” denilmektedir.

Belediye sınırlarından farklı olarak mücvir alan adı altında yeni bir sınır getirilmesi ihtiyacına neden gerek duyulduğuna baktığımızda, 47. maddenin gerekçesinde; “belediye sınırları dışında kalan ve kanunun çıktığı tarihlerde özellikle büyük şehirlerin çevrelerinde görülen gecekondulaşmaya maruz kalan alanlara hızlı bir şekilde müdahale etme amacı taşınmaktadır.”

6785 sayılı Kanunda sadece belediye sınırları içerisindeki imar faaliyetlerinin düzenlemesine amir hükümlere yer verilmekte ve belediye sınırları dışında kalan alanlarda uygulanabilecek imar ile ilgili hükümler bulunmamaktaydı. Bunun sonucunda şehirlerin çevresinde her türlü denetimden uzak bir şekilde gelişebilecek yapılaşmanın önlenmesi gereği ortaya çıkmıştır.

6785 sayılı kanun ile bu görev, mücvir alan kavramı getirilerek belediyelere verilmiş, belediye sınırları civarında kalan ve o gün için belediye sınırları içerisine alınmasında yarar görülmemeyen alanlarda düzensiz, mevzuata aykırı yapılaşma, çarpık kentleşme ve arsa spekülasyonunun önlenmesi amaçlanmıştır.

6785 sayılı İmar Kanunu’nun kabul edildiği dönemin kentleşme açısından ortaya çıkardığı özel sorunlar göz önüne alındığında ve kanunun bütünü yorumlandığında, mücvir alanlarla ilgili olarak yapılan düzenlemenin yalnızca bir “önleyici nitelikli bir tedbir” olarak düşünüldüğü ortaya çıkmaktadır. Dönemin özelliklerine göre; kentleşmenin ve büyük kentler etrafında çarpık kentleşme ve gecekondu yapımının büyük bir ivme kazandığı ve özellikle büyük kentlerde kapsamlı bir imar hareketinin politik tercih haline geldiği görülmektedir. Böyle bir ortamda, belediye sınırları dışında kentsel gelişmeyi ya da yapılaşmayı denetleyebilecek, planlayabilecek herhangi bir kamu otoritesi de mevcut değildir.

1972 yılında 20.7.1970 tarihli ve 1605 sayılı kanun ile 6785 sayılı imar Kanununun pek çok maddesi değiştirilmiş bu arada dokuz ek madde getirilmiştir. Mücvir alanlar ile ilgili 47. madde’ye, bu alanların belediye sınırlarına bitişik olmasının gerekmediği ve köyleri de ihtiva edebileceği hakkında bir fıkra daha eklenmiştir. Bununla birlikte, İmar Nizamnamesi yürürlükte kaldığından, uygulamada önemli bir değişiklik ortaya çıkmamıştır. Ek fıkra, daha çok, 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 2. maddesine dayalı olarak yapılan, köylerin mücvir saha içerisinde yer alamayacağı yönündeki itirazları ortadan kaldırmak amacıyla getirilmiştir. 1605 sayılı Kanun ile yapılan değişikliklerle, 7116 sayılı Kanun ile kurulmuş bulunan imar ve İskân Bakanlığı, imar ile ilgili pek çok yetki ve göreve sahip kılınırken, Ek 7. ve Ek 8. maddeler ve bu maddelere göre çıkarılan ve 18 Ocak 1975 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan yönetmelik ile de imar faaliyeti belediye ve mücvir alan sınırlarının dışına çıkarılmakta ve bu faaliyetler için de İmar ve İskân Bakanlığı ve Valilikler görevlendirilmiştir.

9.11.1985 tarihinde yürürlüğe giren 3194 sayılı imar Kanunu, 1605 sayılı Kanun ile değişik 6785 sayılı kanunun yerini almıştır. 3194 sayılı Kanun ile öngörülen imar düzeni, yerini aldığı kanundan önemli

farklılıklar göstermektedir. Bunlardan, mücavir alan ile ilgili olanlar şöyle sıralanabilir:

6785 sayılı kanunun 1. maddesi, kanunun kapsadığı alanı belediye sınırları ile sınırlarken, 3194 sayılı Kanunu 2. maddesinde "Belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak planlar ile inşa edilecek resmi ve özel bütün yapılar bu Kanun hükümlerine tabidir" denilerek kanunun yürürlük alanında sınırlama yapılmasına son verilmiştir.

6785 sayılı Kanunda mücavir alan tanımlanmazken, 3194 sayılı Kanunda 5.maddede mücavir alan, "imar mevzuatı bakımından belediyelerin kontrol ve mesuliyeti altına verilmiş alan" olarak tanımlanmaktadır. Yine aynı 5. Madde 'de "ilgili idare" tanımı altında, belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde belediye, dışında da valilikler zikredilerek, imar açısından sorumlu iki ayrı idarenin varlığı kabul edilmiştir.

Belediyenin görev, sorumluluk ve yetki alanı belediye sınırlarını kapsamakla birlikte; belediye meclisinin kararı ile mücavir alanlara belediye hizmetleri götürülmesi mümkündür.

3194 Sayılı İmar Kanunu'nda belediyeyi bağlayan herhangi bir şart ve durum bulunmamaktadır. Bu alanlarda belediyenin takdir yetkisi vardır.

Belediye Gelirleri Kanununun 104. maddesine göre Belediye Gelirleri Kanunu'nun mücavir alanlarda uygulanabilmesi için belediyece bu alanlara götürülmesi gereken hizmetler İçişleri Bakanlığının 2 Seri Nolu Belediye Gelirleri Kanunu Genel Tebliği'nde; Taşıtların mahallin özelliklerin göre gidebileceği yolun yapılmış, bakıma alınmış olması ve mücavir alanda temiz ve sağlığa uygun içme ve kullanma suyu bulunması, olarak belirlenmiştir.

Mücavir alanların belediyeler açısından önemine baktığımızda;

-Mücavir alanda belediye hizmet götürme yükümlülüğünü üstlenilmemektedir. (Harç alınması için su ve yol olması yeterli olup, bunların belediyece sağlanma zorunluluğu bulunmamaktadır.)

-Bu alanlarda yaşayanlar belediyenin vergi mükellefi olmakla birlikte belediye organlarının seçmeni değildir.

-Belediye Gelirleri Yasası uyarınca mücavir alandan vergi ve harç alınabilir (İlan ve Reklam Vergisi, Eğlence Vergisi, Haberleşme Vergisi, Yangın Sigortası Vergisi, Çevre Temizlik Vergisi, Hayvan Kesimi Muayene ve Denetleme Harcı Ölçü ve Tartı Aletleri Muayene Harcı Bina İnşaat Harcı v.s)

-Mücavir alanda kalan arsa ve arazilerin emlak vergileri belediyece tahakkuk ve tahsil edilmektedir.

-Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde faaliyet gösteren maden işletmelerince, 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 7. Maddesine göre; (Ek fıkra: 10/06/2010-5995 S.K./3.mad.) Maden üretim faaliyetleri ile bu faaliyetlere dayalı ruhsat sahasındaki tesisler için işyeri açma ve çalışma ruhsatları il özel idareleri tarafından verilir. Bu ruhsatların verilmesi sırasında 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu hükümlerine göre belediyelerin tahsil ettiği işyeri açma izni harcı il özel idaresi tarafından tahsil edilir. Bu bedelin % 50'si ruhsatın bulunduğu bölgeyle sınırlı olarak altyapı yatırımlarında kullanılmak üzere, doğrudan ilgili ilçe veya ilçelerin Köylere Hizmet Götürme Birlikleri hesabına aktarılır. Bu alanların belediyelerin mücavir alanı içerisinde kalması durumunda tahsil edilen harcın % 50'si ilgili belediyenin hesabına aktarılır.

-Maden Kanunu Ek Madde 6' ya göre; (Ek madde: 29/12/2005-5446 S.K./2.mad) Bor Tuzları için, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun değişik mükerrer 97 nci maddesinin (b) bendine göre hesaplanacak belediye payı, belediye sınırları ve mücavir alanlardan çıkartılan madenlerden elde edilecek işletme brüt kârının % 2' sinden az olamaz.

-Türkiye Büyük Millet Meclisine bağlı milli saraylar hariç belediye ve mücavir alan sınırları içinde gerçek ve tüzelkişilerce işletilen her türlü müzelerin giriş ücretlerinin % 5'i belediye payı olarak ayrılır.

-İmarla ilgili dolaylı ve doğrudan ilişkili olan mevzuat, belediyelere hak, yetki ve görev tanımı yaparken mücavir alanları da kapsamaktadır. (Çevre Kanunu, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, Gecekondu Kanunu vb.) Ayrıca pek çok kanunla belediyelere verilen görevler mücavir alanı da kapsamaktadır (4077 sayılı Tüketicinin korunması Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve

Kontrol Kanunu, 3572 sayılı İş yeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına dair Kanun Hükmüne Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanun, 3998 sayılı Mezarlıkların Korunması Kanunu vb.)

-Belediye sınırlarında olduğu gibi mücavir alan sınırları içindeki Hazineye ait taşınmazların satış bedellerinin tahsil edilen kısmından öncelikle yerinde muhafaza edilemeyen yapıların tasfiyesinde kullanılmak şartıyla % 10'u, ilgili belediyelerin Gecekondu Kanunu hükümlerine göre oluşturulan fon hesabına aktarılır. Kalan kısmından ise ilgili belediyeye % 30, varsa büyükşehir belediyesine % 10 oranında pay verilir.

-Büyükşehir belediyelerinin, mücavir alan sınırları içinde bulunan yerlerde hazineye ait tarım arazileri satılamaz.

-Belediyeler; belediye sınırları içerisinde mücavir alanlarda, kendilerine ait veya tahsis edilen, izin verilen, irtifak hakkı tesis edilen yerlerde ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışmaları yapar ve "Belediye Ormanları" kurar. Bu sahaların bakım, koruma ve işletmesini yapar ve yaptırır.

-Organize sanayi bölgesinde imar para cezası verilmesi yolunda karar almaya belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeler yetkilidir. Çünkü 4562 sayılı Kanun ile Organize Sanayi Bölgelerine tanınan yetki, bu alanda arazinin kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, inşaatı ve kullanımıyla ilgili diğer bütün izinler ve ruhsatların verilmesi ve denetlenmesi ile sınırlıdır.

-Belediyelerce veya belediyelere bağlı müesseselerce inşa, tamir ve genişletilmeye tabi tutulan yolların iki tarafında bulunan veya başka bir yola çıkışı olmaması dolayısıyla bu yoldan yararlanan gayrimenkullerin sahiplerinden Yol Harcamalarına Katılma Payı, kanalizasyon tesisi yapılması halinde, bunlardan faydalanan gayrimenkullerin sahiplerinden, Kanalizasyon Harcamalarına Katılma Payı, su tesisleri yapılması halinde, dağıtımın yapıldığı saha dahilindeki gayrimenkullerin sahiplerinden, Su Tesisleri Harcamalarına Katılma Payı alınır.

Mera, yaylak ve kışlakların geleneksel kullanım amacıyla geçici yerleşme yeri olarak uygun görülen kısımları valilikçe bu amaçla kurulacak bir komisyon tarafından tespit edilir. Bu yerlerin ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescilleri yapılır. Bu taşınmazlar, geleneksel kullanım amacıyla geçici yerleşme yeri olarak kullanılmak ve değerlendirilmek üzere, idarelere tahsis edilir.

Köyde yaşayanlar açısından mücavir alanın getirdiği farklılıklar;

-442 sayılı Köy Kanunu uyarınca köy tüzel kişiliğince alınan para cezaları, ağaç gelirleri, harç, emlak ve arazi gelirleri benzeri gelirler köy tüzel kişiliği korunmasına rağmen köyün mücavir alana dahil edilmesinden sonra belediyelere ödenmektedir.

-3194 sayılı İmar Kanunu'nun 27 nci maddesi uyarınca belediye ve mücavir alanlar dışında köy nüfusuna kayıtlı ve köyde sürekli oturanların köy yerleşik alanları ve civarında ve mezarlarda yaptıracağı konut, hayvancılık veya tarımsal amaçlı yapılar için inşaat ve iskân ruhsatı aranmamakta olup, yapının fen ve sağlık kurallarına uygun olması ve muhtarlıktan izin alınması yeterli olmaktadır. Köyün mücavir alana dahil edilmesinden sonra bu alanlar inşaat ve iskan ruhsatı işlemine tabi olmakta ve imar ve inşaat işleri ile ilgili izinlerde değişmektedir.

-Bunun yanı sıra; Belediye ve mücavir alan sınırları içine giren köylülere ait konutlar ve gelir vergisinden muaf esnaf ile Gelir Vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan binalara ait emlak vergisi muafiyetlerini kaybetmekte, işyeri açma izni harcı ve çevre temizlik vergisi gibi ek vergilere tabi olmaktadır.

-Ayrıca, Belediye mücavir alan sınırları dışındaki köylerde bulunan Hazine taşınmazlarının satış bedellerinin tahsil edilen kısmından, % 25 oranında; dörtte biri ilgili köy tüzel kişiliğine ödenmek ve kalanı diğer köylere götürülecek hizmetlerde kullanılmak üzere, il özel idarelerine pay verilirken bu pay mücavir alanlarda belediyeye verilmektedir.

-Öte yandan mücavir alanla köylüye gelen maddi külfet her ne kadar artsa da belediyeler yerleşim alanlarının plan, fen, sağlık ve çevre şartlarına uygun bir şekilde teşekkülünü sağlamaktadır.

Dolayısıyla; imar bakımından söz edilen amaçların yerine getirilmesinde belediye sınırı ile mücavir alan

eşitlenmiş, aynı hukuki statüye tabi tutulmuştur. Belediyelere öngöründe bulunularak çarpık yapılaşmanın önüne geçmek için mücavir alanlar tahsis edilerek ruhsatsız yapıların önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Belediyelerin müstakbel gelişme alanları olan yerlerde, sahil ve turizm kesimlerinde, sanayi aksında kalan yakın köyler, tarım ve hayvancılık olan köylerin mücavir alana dahil edilmesi ile daha etkin bir denetim sağlanacaktır.

Teknik derleme ve açıklamalardan sonra, çarpık kentleşmenin ve imar kirliliğinin önlenmesine yönelik olarak; TCK'nın 184/4. fıkrasının "belediye sınırları" ve "özel imar rejimine tabi" alanların dışında kalması halinde suç oluşturmayacağı, "belediye sınırı" kavramının "mücavir alanı" da kapsadığı, mücavir alanda yapılan ruhsatsız binaların da suç oluşturacağı düşüncesiyle sayın çoğunluğun görüşüne katılamamaktayım.

Y4CD 20.03.2014 - K.2014/8641

oOo